

Ovo je pregled DELA TEKSTA rada na temu "Osnovne kalkulatívne metode". Rad ima 12 strana. Ovde je prikazano oko 500 reči izdvojenih iz rada.

Napomena: Rad koji dobijate na e-mail ne izgleda ovako, ovo je samo DEO TEKSTA izvučen iz rada, da bi se video stil pisanja. Radovi koje dobijate na e-mail su uređeni (formatirani) po svim standardima. U tekstu ispod su namerno izostavljeni pojedini segmenti.

Ako tekst koji se nalazi ispod nije čitljiv (sadrži kukice, znakove pitanja ili nečitljive karaktere), molimo Vas, prijavite to ovde.

Uputstvo o načinu preuzimanja rada možete pročitati ovde.

SEMINARSKI RAD

OSNOVNE KALKULATIVNE METODE

Istočno Sarajevo, novembar 2008.

SADRŽAJ

1. UVOD	3
2. OSNOVNE KALKULATIVNE METODE	4
2.1. Divizioná kalkulacija	4
2.2. Kalkulacija pomoću ekvivalentnih brojeva	5
2.3. Kalkulacija kuplovanih (vezanih) proizvoda	7
2.4. Dodatna kalkulacija	8
3. ZAKLJUČAK	11
LITERATURA	12

UVOD

Kako se troškovi elemenata proizvodnje reprodukuju realizacijom proizvoda, usluga ili drugih učinaka, potrebno ih je utvrđivati po tim nosiocima. Tako se utvrđuje cijena koštanja proizvoda i usluga.

Osnovni cilj obračunavanja troškova po proizvodima jeste opterećivanje svake vrste i jedinice proizvoda onim iznosom troškova koji je ona i prouzrokovala. U tom smislu, kalkulacija cijene koštanja izrađuje se prema određenim principima koji obezbjeđuju da se troškovi elemenata proizvodnje pravilno rasporede na njihove nosioce.

Pojam „kalkulacija“ potiče od latinske reči calculatio što znači izračunavanje, proračun.

Obračunom troškova utvrđuje se ne samo cijena koštanja gotovog proizvoda ili usluga, već i cijena koštanja nedovršenih proizvoda i poluproizvoda, nabavne, prodajne i druge cijene.

Svrha kalkulacije nije samo utvrđivanje cijena. Ona služi kao osnova za donošenje poslovnih odluka, kontrolu troškova poslovanja, praćenje i analize ekonomičnosti u preduzeću.

Kalkulacijom se ocjenjuje svrsishodnost trošenja u preduzeću, sagledava povezanost troškova i proizvoda (rezultata) i vrši raspored troškova prema mjestu nastajanja, nosiocima i sl. Kalkulacijom se sagledava da li cijena pokriva utrošene elemente procesa rada. Ona predstavlja komponentu kvaliteta i ocjene ekonomije poslovanja preduzeća i njegovih podsistema.

Kalkulacijom se obuhvataju i raspoređuju troškovi preduzeća. To predstavlja popisivanje troškova prema određenim kriterijumima i njihovo prenošenje na proizvode.

Kalkulacija se mora zasnivati na određenim pravilima i to: tačnosti, dokumentovanosti, potpunosti, diferenciranju, prilagođavanju, preglednosti, ažurnosti, uporedivosti i ekonomičnosti.

Struktura i raspored elemenata kalkulacije treba da omoguće što lakši obuhvat troškova, upoređivanje, kontrolu i analizu troškova i sagledavanje i mjerenje uticaja određenih faktora na visinu cijene.

Kalkulacije cijene koštanja proizvoda kao metode utvrđivanja troškova po mjestima i nosiocima mogu se klasifikovati po više različitih kriterijuma, koji se zasnivaju na potrebi upravljanja trošenjem kao oblikom ulaganja. Među tim klasifikacijama najznačajnije su:

podjela kalkulacije prema načinu izrade,

podjela kalkulacije prema vremenu izrade.

Ova dva načina klasifikovanja kalkulacija najčešće se primjenjuju u ekonomskoj teoriji i praksi, te se zbog toga i posebno obrađuju.

OSNOVNE KALKULATIVNE METODE

Analizirajući troškove elemenata proizvodnje po kriterijumu mogućnosti njihovog utvrđivanja po nosiocima, dolazi se do zaključka da se jedna njihova komponenta može direktno izračunati za svaku jedinicu proizvoda, dok se druga komponenta može utvrditi zajednički za više radnih mjesta, odnosno za veći broj vrsta i jedinica proizvoda. Otuda se pojavljuje problem raspoređivanja zajedničkih troškova na pojedine vrste i jedinice proizvoda.

...

-----OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU.-----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL:

maturskiradovi.net@gmail.com